

ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (ΧΑΡΑΚΤΗΡ)

'Ενίοτε αἰσθανόμεθα κατάνυξιν και εἰδός τι συμπαθείας ἐνώπιον τοῦ ἀνικιστήτου ὄγκου, ἐξ οὗ εἶνε λεπτορρηγμένοι οἱ ἡμέτεροι πρωθυπουργοί, και διατιθέμεθα οὕτως ἐπιεικῶς, ὥστε νὰ λάβωμεν τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἄγουσαν, νὰ ἐξαγάγωμεν εὐσεβάστως τὸν πῖλον ἡμῶν, νὰ ὑποκλιθῶμεν ἐδαφιαίως χωρὶς νὰ γελάσωμεν πρὸ αὐτοῦ, και νὰ ἐπιχειρήσωμεν φιλικὴν συνδιάλεξιν ἔστω και μὲ ὀδόντας συνεσφιγμένους.

'Αλλὰ δὲν εἶνε εὐκλον τὸ συνδιαλέγεσθαι μετὰ Τρικούπη' τὰ πλεῖστα τῶν πραγμάτων δὲν εὐκολύνεται νὰ ἐννοήσῃ ὅσα δὲ ἐννοεῖ διεξάγει μετὰ προφανοῦς προσωπικῆς μοχθῆρας. Οἱ ζητοῦντες νὰ ἐξηγήσωσι τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀνατραφέντα ἐν Ἀγγλίᾳ, δέον μὴδέποτε νὰ λησμονήσωσι τοὺς δύο τούτους κεφαλαιώδεις ὄρους' ἀφ' ἐνὸς ἀνπληφῆς πεζοτάτη, βηματίζουσα ἐπὶ τοῦ πληοῦ μὲ πέδιλα χονδροειδῆ και πλαταγούντα, ἀφ' ἐτέρου ζέων λέβης φιλοκακίας.

'Αλλ' οἱ ζητοῦντες νὰ ἐξηγήσωσι τὸν πολιτευτὴν ἐκτὸς τῶν δύο τούτων προσόντων τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ πρόσθέσωσι δύο εἰσέτι ἀριθμοὺς, τὴν κουμουνοδουρικὴν παράδοσιν τουτέστιν, ἣν ἀπεστήθισεν ὅπως στενοκέφαλος μαθητῆς ἀποστηθίζει τὸν διδάσκαλον, και τὴν βαβελικὴν σύγχυσιν ἣν ἐπιφέρει ἡ ἀνάγνωσις και ἡ τυφλὴ πίστις πρὸς συγγραφεῖς οὓς δὲν ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον νοῦν νὰ ἐκλέξῃ ὁ ἀναγινώσκων και ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἰδιάζον αὐτῷ κατ' ἐξοχὴν στοιχεῖον.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε λόγιος τῷ ὄντι, λογιώτατος μάλιστα' ἀλλ' εὐσυνειδήτως δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ πεπαιδευμένος' εἶνε και αὐτὸς εἰς ἐκ τῶν λογίων ἐκείνων τύπων, οἵτινες ἀναπαριστάνουσι καθ' ἑαυτοὺς τὴν σχολαστικότητα ὡς ἐπιστημονικὴν αὐθεντείαν και τὸ χάος τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῶν ὡς ἀνεξάντλητον πολυγνωσίαν' εἶνε ἐν ταῖς πολιτικαῖς γνώσεσιν ὅ,τι ὁ κ. Σαρπίλος ἐν τῇ νομικῇ και ὅ,τι ὁ κ. Πύρλας ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Πολλάκις ἐξεπλάγημεν διὰ τὸ παντελῶς ἀφιλοσόφητον τοῦ ἀνθρώπου τούτου' τὴν ἔλλειψιν αὐτοφουῶς νοημοσύνης ἀναπληροῦσι μόνον ὑγιεῖς τινες φιλοσοφικαὶ ἀρχαί, ἔστω και ἀπλῶς κεφαλαιώδεις' ἀλλὰ τοιαύτη πολυτέλεια δὲν εἰσεχώρησε ποτὲ εἰς τὸ ἀγροτικὸν κρανίον τοῦ λογίου ἡμῶν

πρωθυπουργοῦ. Ὡς ὅταν τις συνδιαλέγεται πρὸς διδασκάλους μετ' ἀδμονίας ἀκούει φράσεις ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους και τοῦ Λυσίου πρὸς ἐξήγησιν τῶν σημερινῶν φαινομένων τῆς ζωῆς, οὕτως ἀποπνέει και αὐτὸς ἀνοσίσιον ὀσμὴν βιβλίων.

'Αλλὰ μὴ νομίσητε πάλιν ὅτι ἡ βιβλικὴ αὐτοῦ δύναμις ἐπώασθη ἐντὸς εὐρέος ὀρνιθῶνος' Ὅσέ και Κύρις ! Ἡ μὲν νομομάθεια αὐτοῦ περιορίζεται εἰς ἄρθρα διάφορα, ἀλλ' οὐδέποτε κατώρθωσεν ἐν τῇ Βουλῇ νὰ καταρτίσῃ νομικὸν τινα ἀληθῶς συλλογισμόν' και περὶ τούτου δύναται νὰ μαρτυρήσωσιν ὅλοι οἱ δικηγόροι βουλευταί' τὰ δὲ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα εὐτυχῶς διὰ τὴν χώραν δὲν ἠκαίρησεν παντάπασι νὰ μελετήσῃ και διὰ τοῦτο τὰ ἔθνος ὀφείλει αὐτῷ εἰλικρινῆ χάριν.

Τὰ μόντα τὰ ὁποῖα ἐμελέτησε και δι' ἀπέκτησε φήμην πεπαιδευμένου εἶνε τὰ οἰκονομικὰ κατὰ πρῶτον λόγον και τὰ στρατιωτικὰ κατὰ δεύτερον. Ἀλλ' ἡ περιφανὴς ἀποτυχία αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐν τούτοις τοῖς κλάδοις τῆς διοικήσεως, ἐν αἷς ἐθεωρεῖτο ἐγκρατέστατος, ἀποδεικνύει ὅτι συμπερώτερος τῇ Ἑλλάδι ἤθελεν εἶνε Τρικούπης ἀμαθὴς παρὰ Τρικούπης λόγιος, ἔχων περισσοτέραν πεποιθήσιν εἰς τὰ βιβλία παρὰ εἰς τὰς ἰδίας παρατηρήσεις, ἄς θεωρεῖ και περιττάς.

Και ἂν ὁμως ἐμελέτα βαθύτερον και τὰ οἰκονομικὰ και τὰ στρατιωτικὰ και τὰ διοικητικὰ και τὰ ἐκπαιδευτικὰ και τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας, ἡ δύνατο βεβαίως νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλιμος τις ὑπουργὸς ἐνεργῶν ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις ἄλλου, οὐδέποτε ὁμως πρωθυπουργός, διότι στερεῖται ἀπολύτως πνεύματος ἀνωτέρου τοῦ κοινοῦ' εἶνε ἐν τῇ πολιτικῇ ὅ,τι τὸ τύμπανον ἐν τῇ μουσικῇ' θόρυβον ἐμποιεῖ πολλὸν, ἐκκωφεύει τὸ βιολίον και τὸν πλαγίανλον, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἢ ἓνα και μονώτατον τόνον, εἶνε τύμπανον.

Ὅταν ὁ ἴδιος ἔγραφε τὰ ἄρθρα τῆς "Ἔρας" ἐξήνεγκε οὐχὶ σπανίως τόνους ὑψίστου παραληρισμοῦ' οἱ δὲ οἰκειότετεροι αὐτοῦ φίλοι τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενοι ἀπέδιδον τοῖς ἀπαραμίλλους ἐκείνους παραλογισμοὺς εἰς τὴν ἀκράτητον αὐτοῦ ἐμπάθειαν. Ἀλλὰ πρώτη ἐνδειξις τῆς νοημοσύνης εἶνε νὰ ἐκφράσῃ κατὰ βούλησιν και κατὰ τὰς ἐντυπώσεις ἄς ἐπιδιώκει ἢ τὸ πάθος ἢ τὴν περίσκεψιν' ἀλλ' ὅλος ὁ πολιτικὸς βίος τοῦ Τρικούπη εἶνε ἀδιάσπαστος ἐμπαθείας γραμμὴ, μακρὰ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λονδίνου.

'Αλλ' ὁ Τρικούπης ὀφείλει νὰ ἀνεγείρῃ ναὸν εἰς τὴν πρωτοφανῆ αὐτοῦ κακεντρέχειαν' ἄνευ αὐτῆς, οὐδέποτε ἤθελεν

ἐκληφθῆ ὡς ἄνθρωπος δυνάμεως καὶ χαρακτήρος· μετὰ τὸν Χάρωνα, πρῶτον ἴδιον προσὸν ὅπερ ἀνέδειξεν αὐτὸν ὡς πολιτευόμενον εἶνε ἢ ἐμπάθεια· ὅταν οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς εἶδον κατὰ πρῶτον τοὺς Ἰσπανοὺς ἵππους, ἐξέλαβον αὐτοὺς ὡς ἀποτελοῦντας ἐν σῶμα μετὰ τοῦ ἵππου· οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ἰδόντες ἐν τῷ Τρικούπη τόσα κτηνώδη ἐνστικτα, ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς ὑπερφυᾶ ἄνθρωπον.

Εἰς τοιοῦτον Ἰσπανὸν ἵππεά οὐδὲν εὐκολώτερον τοῦ καλπάζειν, ἀλλ' οὐδὲν εὐκολώτερον ἐπίσης καὶ τοῦ ἵππεύεσθαι, ἀρκεῖ μία μόνη θωπεία· ὑπηρεταὶ καὶ αὐλοκόλακες, μεσίται καὶ τραπεζῖται δύνανται νὰ πλάσωσιν ἐκ τῆς μάξης ταύτης ὅτι, ἂν θέλωσιν, ἀρκεῖ μόνον νὰ κρατῶσι τὴν μάξαν ὑπεράνω τῆς ἐαυτῶν κεφαλῆς. Μὴ δυνάμενος νὰ διακρίνη ἄνθρωπον ἀπὸ ἀνθρώπου εἶνε καταδεδικασμένος νὰ θυμᾶζεται ἀείποτε ὄχι ὡς πλοίαρχος, ἀλλ' ὡς πλοῖον αὐτόχρημα.

Ἡ πείρα θὰ καταστήσῃ τὸν κ. Τρικούπην ἀνώτερον ἑαυτοῦ; Νομίζομεν ὅτι ὄχι· οἱ πολιτικοὶ μᾶλλον ἢ οἱ ποιηταὶ γεννῶνται· ὅπως ἀποκτήσῃ τις πείραν πολιτικὴν πρέπει νὰ δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ αἷτια τῶν γενομένων καὶ νὰ ἐξηγήσῃ ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων τοὺς συνδυασμοὺς τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων τῶν παρελθουσῶν. Ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε μῆτε βιβλίον, μῆτε ἐργαλεῖον, μῆτε ἐμπειρία· εἶνε διάνοια καὶ κατ' ἐξοχὴν διάνοια.

Τὸ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης νῦν πρωθυπουργεῖ εἶνε ὅλως τυχαῖον καὶ συμπτωματικὸν γεγονός· τὸ ὅποιον ἐξηγεῖται προσέτι καὶ ἐκ τῆς αἰκρότητος καὶ τῆς ταπεινότητος τῆς παρούσης γενεᾶς. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τοῦτο θὰ ἀποδείξῃ καὶ τὸ μέλλον μεθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδείξεις· ὁ μὴ πειθόμενος ἄς λάβῃ τὴν πρῶν· τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν καὶ θὰ πεισθῆ συνδιαλεγόμενος μίαν ὥραν μετ' αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν αὐτῷ χωρὶς νὰ γελᾶσωμεν.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λυπηροτάτην εἰδήσιν σπεύδομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν πρῶτοι ἡμεῖς· ἡ φοβερὰ φυλλοξήρα ἐφθασεν εἰς Καλαβρίαν, σχεδὸν ἀπέναντι τῆς Κερκύρας, εἰς τὸ πλησιέστατον δηλαδὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα σημεῖον. Ποῖα δρακόντεια πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα ἐπαγρυπνήσεως, περιττὸν νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς. Ἄν καὶ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικῶς ἀσχολούμενοι θεωροῦσι τὴν ἔλευσιν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄφευκτον, οὐχ ἥττον καθῆκον ὑπέρτατον τῆς Πολιτείας εἶνε νὰ ἀναβάλῃ, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τὸ ἀναπόφευκτον κακόν. Εὐτυχῶς ὁ ἀστυνόμος τῆς φυλλοξήρας κ. Γεννάδιος εἶνε ἔτοιμος μετὰ ὅλα τὰ ἀστυνομικά του μέτρα ἔτσι νὰ τὴν ὑποδεχθῆ, πολεμῶν αὐτὴν, καίτοι μέχρι τοῦδε τὸ φοβερὸν παράσιτον ἀπεδείχθη ἀήττητον.

Δημοσιεύομεν φωνὴν ἀγανακτήσεως φίλου μας δι' ὅσων περιωπῆν ἔλαβε ζήτημα ἐλαχίστης σπουδαιότητος εἰς δύο συναδέλφους, διότι ἀφ' ὅτου ὑπάρχει ἀστυνομία, γίνεται ἐξαγωγή γυναικῶν ἐκ τοῦ θεάτρου καὶ ὁ κόσμος δὲν χάλασε οὔτε ὑβρίσθη κοινωνία ὀλόκληρος χάριν μιᾶς ὑπόπτων ἡθῶν γυναικός. Ἄν ἡ ἀστυνομία ἐνήργησε βαναύσως, εἴμεθα κατὰ τῆς βαναυσότητος τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων· οὔτε εἶνε ποτὲ δυνατόν ἀπὸ ἀστυνομίαν οὕτως ὀργανωμένην νὰ περιμένωμεν καλλιτέρους τρόπους· αἱ φωναὶ εἶνε περιτταί· ρίψατε πρῶτον τὸν τρόπον τοῦ κυβερνᾶν, καὶ ἔπειτα ζητή-

σατε γαλλικὰ καὶ εὐγένειαις. Κατὰ βάθος ὁμοῦς ὁ Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας εἶνε ἄξιος κοινωνικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι ἐκρήχθη κατὰ τοῦ συγχρωτισμοῦ τιμῆς καὶ ἀτιμίας, καὶ προέλαβε τὴν ἀηδίαν τοῦ νὰ μεταβληθῆ τὸ θέατρον εἰς χρηματιστήριον πορνείας.

Ὀλίγιστοι ἔμειναν πλέον ἐν τοῖς Δοιμοκαθαρητηρίοις. Τοῦ λοιποῦ ἀπεφασίσθη νὰ γίνεταί ἐπιτηρητικὴ μόνον κάθαρσις ἐν Σύρα καὶ ἀγίῳ Γεωργίῳ.

Ὁ θεσμὸς τῆς ὀπλιστικῆς, μετὰ τὸν ὅποιον καταγίνεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς παιδείας, θὰ περιορισθῆ, καθὰ πληροφορούμεθα, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν μόνῃ τῇ πρωτεύουσῃ, ἵνα πειραματισθῶσιν προτοῦ ἐνταῦθα, καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον διότι εἶνε δύσκολος ἢ ἀπόσπασις ὑπαξιωματικῶν, μετὰ ὅλα τὰ παχειὰ λόγια τῆς ὑπουργικῆς «Ἔρας».

ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐδόθησαν εἰς λιθογραφικὴν ἐκτύπωσιν ἄλλοι πάλιν χάρται, δεικνύοντες ὄχι πλέον τὴν κατὰ νομοῦς, ἀλλὰ τὴν κατὰ δήμους κατάστασιν τῆς παιδείας, ἥτοι τῆς ἀγραμματοσύνης καὶ τῆς ἐγγραμματοσύνης. Καὶ θὰ δουλεύσῃ πάλιν τὰ χρώματα, ἀνεξάρτητα ἐλπίζομεν πάσης βουλευτικῆς ἐπηρείας, διότι καὶ δὲν τὸ πῆραν χαμπάρι οἱ ὑπουργικοὶ βουλευταὶ, ἄλλως ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ζητήσῃ ὡς ρουσφέτι ὅπως οἱ ἰδιοὶ τῶν δήμων παρασταθῶν εἰς τοὺς χάρτας αὐτοὺς ὅλοι ἐγγράμματοι. Ἡ ἐκδοσις αὐτῆ τῶν χαρτῶν εἶνε νεωτερισμὸς ὀφειλόμενος εἰς τὸν Τμηματάρχην κ. Σπυρίδωνα Λάμπρον, ἄξιον διὰ τοῦτο πολλῶν ἐπαίνων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀρσακείου, παρῶδον κυβερνητικῆς ἐνεργείας, ἔπαυσε τὸν κ. Χελδράϊχ ἀπὸ καθηγητῆ τῆς βοτανικῆς, διορίσαν ἀντ' αὐτοῦ τὸν εὐμαθέστατον Πονηρόπουλον! Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη ἔχει τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἢν θὰ εἶχεν ὑποβαλεὺς ἐκβαλλόμενος τῆς κρύπτης του καὶ διοριζόμενος τερόρος! Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἀρσακείου ἐνοοῦν φαίνεται ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ἐγγύησιν ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα ὅπερ κακῆ μοῖρα ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν, διὰ ν' ἀποστραγγισθῆ πᾶσα σταγὼν ἐκ τῆς πανελληνίου ἐκείνης ὑπολήψεως ἢς ἀπῆλαυνεν. Ἀπέναντι δὲ τοιαύτης παραλυσίας εὐρίσκομεν ἀνεξήγητον τὴν μὴ ἐπέμβασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ὁ ἐν Βενετίᾳ λόγιος ὁμογενὴς καὶ πρὸ πολλοῦ ἄμισθος Ἕλληνας πρόξενος κ. Παναγῆς Τυπάλδος Φορέστης ἠξιώθη τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐργασιῶν του ἐν τῇ πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐν Βενετίᾳ συγκροτήσῃ τῇ Διεθνείᾳ Γεωγραφικῇ Ἐκθέσει. Ἐννοεῖται πρὸς εὐτυχίαν του ὅτι ἡ ἡμέτερα κυβέρνησις οὔτε τὸν ἐνθυμήθη, διότι τίς οἶδε πόσαι ὑπόνοιαι περὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς παιδείας του θὰ συναλαμβάνοντο.

Ὁ εὐπαιδευτος Ἀρχιμανδρίτης Νεῖλος Κ. Σμυρνωτόπουλος, θεῖος τῶν ἐνταῦθα καλλίστων νέων ἀδελφῶν Σμυρνωτόπουλων, προχειρισθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, δι' ὃ συγχαίρομεν τὴν ἐπαρχίαν τοιοῦτου ποιμένου τυχοῦσαν.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀτμόπλοιον ἀγγλι-